

СПОМЕНИ ЗА БЪДЕЩЕТО

Георги ВАЦОВ

Мое поколение, отраснало и навлизло в живота след края на Втората световна война, представлява онези граждани на Република България, които живяхме в мир и участвахме в изгрева и залеза на две исторически епохи – социализма, в който човек за човека бе брат и приятел, неолибералния капитализъм,

където бандитите са „братя“, а всички останали са взаимно изяждащи се конкуренти. Въпреки че всеки от нас има изначално и декларирано право на личен избор, няма българин, който да може да каже, че съзнателно и самостоятелно е избирал обществено-икономическата формация, в която би искал да изживее отпуснатите му земни години! Средата, в която човек се ражда, безусловно, формира неговото мислене и критериите му за оценка на материалния свят! Волята, която е изградил у себе си е факторът, определящ възможностите за реализация на жизнените му планове! Успешни или неуспешни, но във всички случаи, те дават резултат само след осъзнат избор и по силата на проявена воля! И понеже ние, които по-голямата част от живота си прекарахме в спокойния, идейния, човеколюбивия и добре отнасящия се към мнозинството граждани обществен строй, днес, оказали се в безкрайната и безумна надпревара на себеподобните си за власт, пари и удоволствия, натрапчиво усещаме, че изпаднахме от „новия“ обществен ред. Затова и в тишината на безсънните си нощи упорито сравняваме епохите и търсим вина за случилото се в родителите ни, в учителите и началниците, във външните недоброжелатели, дори и във вътрешните интриганти.

На стр. 6

През 2007 година в с. Актогай в Павлодарска област на Казахстан е издигнат паметник, посветен на 100-годишнината от заселването на българската диаспора на казахстанска земя.

Мисията невъзможна

ПОДРЕЖДАНЕ НА ХАОСА ОТ НЕГОВИТЕ СЪЗДАТЕЛИ

„Мълчанието е добродетелта на глупаците“

Френсис Бейкън

Петко ПЕТКОВ

„**Д**а сложим ред в хаоса“ – това са измислили за свой предизборен лозунг бившите управляващи от ГЕРБ. С други думи, обещават на наивните си фенове нещо, което покойният холандски футболист и треньор Йохан Кройф нарече „организиран хаос“, визуирайки системата на игра на българския национален отбор по време на СПФ-94 в САЩ. Само че тогава този хаос ни доведе до 4-то място в света, а след 12

години хаотично управление на Бойко Борисов и неговите „калинки“, България оглави всички черни класации в Европа и света.

Като държава и нация сме най-бедни и корумпирани, с най-болно, неграмотно и изчезващо население. Затова пък сме най-песимистични по отношение на ваксините срещу коронавируса и неговите мутанти. И като следствие от „организиран хаос“ на предишното правителство, пораждащ неверие и подозрителност, сме с най-малък дял на ваксинираното население.

За вяра във върховенството на закона и в установените правила на съвместно съществуване да не говорим. Не вярваме нито в ЕС, нито в „евроатлантическите ценности“, но въпреки това все чакаме някой отвън да ни каже, че царят е гол. Т.е., че има един

„действащ политически лидер“,

на когото един олигарх е давал подкупи и той ги е приемал с охота. След което се кълне и кръсти, че 500-евровите банкноти и златните ключета в чекмеджето на нощното

му шкафче в правителствената резиденция, които „изтекоха“ от един видеозапис, нито ги е виждал, нито ги е пипал. А прокуратурата, вместо да го пита откъде има това имане, търси кой е направил видеозаписа! Но го търси така, че да не намери мистериозната Мата Хари, с която „Лидерът“ се похвали пред германския вестник „Франкфуртер Алгемайне цайтунг“. Която, според него, била внесла парите и златните ключета в дамската си чантичка, след което ги „аранжирала“, така че да злепостави своя домакин, хъркащ с гол тумбак

напреко на леглото.

И този патологичен лъжец ни управлява три мандата, от които един пълен! Удивителна е „загрижеността“ му за свободата на словото и медиите днес, когато е изпаднал от властта. За същите медиите, които купуваше с щедри реклами, а журналистите наричаше „мисирки“. Днес, т.нар. национални медиите намалиха репортажите за неговите пътувания из страната и започнаха да задават неудобни въпроси. А служебното правителство го лиши от държавния джип, с който преди миналите избори обикаляше на воля по магистрала, свлачища и срутища, ръсейки пари и нелепици. Така на Борисов му остана сал един Фейсбук. Опитът на Кошлуков да пропагандира от екрана на БНТ правата герберска вяра, завърши със скандал с участието на служебния министър на културата професор Велислав Миневков, който поиска оставката на генералния директор на обществената медия.

На стр. 3

ВДИГНЕТЕ ЧЕЛАТА СИ ПО-ВИСОКО ОТ ГРЪМООТВОДИТЕ

Уважаеми членове и симпатизанти на ПП „Нова Зора“, Драги читатели и съмишленици,

В миналия брой, № 24, 22 юни 2021 г., предложихме на вашето внимание някои, по наша преценка, основни акценти в предизборната платформа на Коалиция „БСП за България“. Намираме че те са важни и, че ще подпомогнат разясняването на позициите и целите на Коалицията, пред избирателите.

За мнозина трите места, отредени за представителите на ПП „Нова Зора“ – в 23-и МИР – 8-о място; в 24-и МИР – 20-то място и в 25-и МИР – 12-о място, които вече в четири поредни избора изпращат представителите на партията, винаги в трудно постижимата избираема зона, може да има много обяснения, но то е и своеобразно доказателство, че лично председателят на партията Минчо Минчев е в невъзможност да защити нейните интереси и да създаде необходимите условия за реализация на нейните кадри, в контекста на коалиционните отношения.

Този разговор е дълъг и той непременно ще бъде проведен, с характерната за „Нова Зора“ прямота и откритост. В оставащите дни до изборния ден обаче, е необходимо силно и безрезервно потвърждение на характерната за всеки член, симпатизант и дори читател на вестник „Нова Зора“, пълна подкрепа на усилията за спечелване на изборите на 11 юли т.г.; умножаване на активността на организациите по места и в най-висока степен мобилизация на личните усилия за постигането на главната цел.

Във времена, когато всички работят и изпълняват подобни начинания с пари и с много пари, въпрос на чест и достойнство е ПП „Нова Зора“ да препотвърждава своята безкористност и своя висок морален пример.

Не унивайте, драги приятели, скъпи братя и сестри!

По-високо от гръмоотводите вдигнете честните си чепа и настройте сърцата си на безподобния лад на правдата. В нея е нашата сила! Тя е и нашата броня. Тъкмо правдата изисква нашата всеотдайност в този момент, когато мъгните вълни на нови лъжи и стари обещания, са на път да подменят отново жадувания час на справедливостта.

Много са поводите, с които незачитанията и пренебрежението, както и непредизвиканите и незаслужени обиди са изпълнили вашия делник. Но горе сърцата, другари! При никой „режими на свободата“, носителите на истината и правдата не са били облаксквани. Това обаче е и моят, и нашият избор. И въпрос на благородна жарост е да удържим. Ако направим това с чест, ще означава, че още днес сме спечелили победата. Но тъкмо това е което не могат да ни просят не само открити врагове. Затова - дерзайте! Гръмоотводите улавят мъгните, но и ги укротват.

На страницата, със снимки и кратки биографични бележки, представяме трима достойни мъже, членове на ПП „Нова Зора“ – доц. д-р Пламен Дамянов; доц. Костадин Стоичков; проф. Тодор Мишев. Биографиите и достиженията им говорят красноречиво за техните професионални и експертни качества. За моралните им достойнства, гаранция е дори съгласието им да бъдат яркият знак на ПП „Нова Зора“ в сечестата зона на

трудна избираемост.

От всички 17 основни и главни направления от посланията в платформата на Коалиция „БСП за България“, подбрахме и уловихме на Централния политически съвет, проведен на 20 юни, 20 цели, които според нас, при своето осъществяване, ще допринесат неминувемо за промяната на досегашния убийствен управленски модел, наложен в последните 12 години. Сами по себе си тези цели обясняват и призовават: „Защо ви призоваваме да гласувате за Коалиция „БСП за България“.

Използвайте ги във вашата разяснителна и организационна дейност.

1. Налагане на съдебен контрол върху актовете на главния прокурор;

2. Закриване на специализирания съд и прокуратура;

3. Бюджетно финансиране само за държавни и общински училища;

4. Ревизиране на учебните програми и учебното съдържание; (макар и непосочени в платформата, нашите усилия ще бъдат в защита на националното самосъзнание и спасителната българска национална традиция).

5. Осигуряване на безплатни детски ясли и градини;

6. Премахване статута на търговски дружества на болниците;

7. Безплатни лекарства за деца до 14 годишна възраст;

8. Еднократна помощ при раждане на първо дете - 500 лв., за второ дете 1000 лв., за трето дете 1500 лв., за всяко следващо – по 200 лв.;

9. Еднократна помощ в размер на 6500 лв. за всяко второ и трето дете на родители, които са осигурени минимум за 24 месеца назад;

10. Увеличаване размера на майчинството през втората година от 380 лв. до размера на минималната работна заплата от 650 лв.

11. Еднократна помощ от 250 лв. за всички деца от първи до четвърти клас, давана в началото на учебната година;

12. Безплатни учебници за всички ученици от 1-ви до 12-ти клас;

13. Преизчисляване на всички пенсии спрямо средния осигурителен доход през 2017 г.;

14. Закон за защита и употреба на българския език, писменост и култура;

15. Прозрачно определяне на минималната работна заплата;

16. Намалване на ставките на ДДС за храни и лекарства;

17. Въвеждане на прогресивно подоходно облагане и премахване на плоския данък. Въвеждане на семейно подоходно облагане;

18. Подкрепа за зеленчукопроизводство, овощарство, биоземеделие и животновъдство;

19. Насърчаване обединяването в кооперативни вериги при доставки и преработка на храни;

20. Приоритетно изграждане на нова атомна централа в Белене.

България над всичко!

21.06.2021 г.

София
ЦЕНТРАЛЕН ПОЛИТИЧЕСКИ СЪВЕТ
НА ПП „НОВА ЗОРА“;
Председател: Минчо Минчев

Доц. д-р. Пламен Дамянов е роден на 29 април 1956 г. в Мюнхен, Германия. Завършил е гимназия в София; атомна физика в СУ „Св. Климент Охридски“; Докторант към Центъра по наукознаване към БАН (1985–1990). Доктор по философия - от 1990 г. Дисертацията му е на тема „Аналогията като метод за генериране на нови научни знания“.

Доцент е в Института за изследване на обществата и знанието (2010 – досега); научен сътрудник² ст. Работил е в Център по наукознаване и история на науката при БАН. Бил е проучвател-специалист в ЦНИИ, участвал е с доклади в симпозиуми и семинари в 24 национални и 10 международни научни форуми в Австрия, Унгария и България. Член е на Съюза на учените в България от 1991 г.

В избирателната листа на 23-ти МИР е № 8

Доц. д-р. инж. Костадин Кирилов Стоичков е роден през 1968 г. в град София. Завършва Техникум по механотехника през 1986 г., със специалност „машинен техник“. Отбива редовната си военна служба в НШЗО „Христо Ботев“. Завършва висшето си образование в ТУ София със специалност „Технология на машиностроенето“. От 1993 г. работи като производствен инженер в индустрията. От 2004 г. е преподавател в ТУ София по машинни науки.

В избирателната листа на 24-ти МИР е № 20

Проф. д-р Тодор Мишев е ръководител на катедра „Архивистика и методика на обучението по история“ в СУ „Св. Климент Охридски“, директор на Център за съвременно образование. Председател на софийската градска организация на ПП „Нова Зора“. Автор на 8 монографии в областта на историческото образование и историята на Балканите. Автор на учебници по „История и цивилизации“ за 7, 10 и 12 клас. Член на Редакционния съвет на вестник „Нова Зора“ от 1991 г., участник във възстановяването на Македонския научен институт.

В избирателната листа на 25-ти МИР е № 12

От стр. 1

Но тъй като няма вероятност Кошлуков да си отиде сам, трябва да се смени съставът на СЕМ, за да може медийният регулатор да върне на БНТ статута на обществена телевизия. И да намери от нея „мисирките“, обслужващи бившите управляващи.

От Фейсбук Борисов „громи“ своите критици, служебното правителство и президента Румен Радев, но тирадите му булят само смях и презрение, а не съчувствие. Единствено герберите вярват, че водят им е прав, когато съгрешни дори. С което наподобяват наплашено овче стадо, заобиколено от вълци и чакали. А „лидерът“ им продължава да дава признаци на посткоронавирусна умствена недостатъчност и загуба на памет. Например, след разкритията на служебния министър на икономиката Кирил Петков за „ремонтариите“ за милиони сухи и тревясащи язовири, Борисов и ГЕРБ обявиха, че

язовирите ги е изотчило служебното правителство,

за да zlepостави предишното управление. Борисов дори намекна, че може и пернишкият язовир „Студена“ да е бил източен със същата цел от хората на Радев. Напомням, че водната криза в Перник се случи, когато и кметът на Перник, и областният управител на Пернишка област бяха от ГЕРБ. А накрая пешкира опра само министърът на околната среда и водите в кабинета „Борисов-3“ Нено Димов, минаващ за кадър на Обединените патриоти. Има ли грях, който Борисов да не е стоварил другиму? Я на комунизма, я на тройната коалиция, начело със Станишев, я на кратко управлявалото правителство на Пламен Орешарски? Слушайте кои новите предизборни „именти-капели“ на ГЕРБ, човек остава с усещането, че тези хора никога не са управлявали страната. Но не е само Борисов, който проявява избирателна амнезия за многобройните пропуски и престъпления, извършени

ПОДРЕЖДАНЕ НА ХАОСА ОТ НЕГОВИТЕ СЪЗДАТЕЛИ

ни под чадъра на „най-успешното“ му управление. И обещава неща, които отдавна са визирани в законодателството ни. Така например, на предизборна среща в добричкото село Опанец бившата социална министърка Деница Сачева обеща, че ако ГЕРБ се върнат на власт, пенсиите ще се актуализират ежегодно. Това отдавна е записано в Кодекса за социално осигуряване и е просто прилагане на швейцарското правило за индексирание на пенсиите според ръста на осигурителния доход и инфлацията. Оставаше Борисов да обещае строителството на мостове над несъществуващи реки и дори прокарването на цели реки. Както

казвал железният германски канцлер Ото Фон Бисмарк, „Никъде не се лъже така, както на лъв, на война и преди избори“. У нас обаче някои „лидери“ лъжат и мамят и след избори. Без това не биха могли да изкарат и половин мандат. Докато Деница Сачева омайваше феновете на ГЕРБ в Опанец, бившият вицепремиер и министър на външните работи Екатерина Захариева бъркаше курбан с облечени в народни носии жени. Убеден съм, че отдавна не е влизала в кухня, камо ли да знае как се прави курбан чорба. Но както казвал хугенотът Анри Четвърти Наварски: „Париж си заслужава една литургия“. И се съгласил да присъства на ка-

толическа меса, за да може да седне на трона на френските крале. Въпреки клането на неговите единоверци в нощта на Свети Вартоломей.

Нищо ново под слънцето.

Само гледайте какви воли ще нададат от ГЕРБ, ако, както показват някои социологически проучвания, загубят изборите на 11 юли! Първо ще ги обявят за манипулирани, фалшифицирани и откраднати посредством машинния вот. Дори може да поискат касиране на изборите. После, когато някой храбър и честен прокурор, различен от Иван Гешев, започне разследване на делата Борисови, „Лидерът“ ще се обяви за мъченик на демокрацията. Каква корупция, какви пари и златни кюлчета в „онова“ чекмедже, какви канибалски заплахи срещу бизнесмени, които не искат да плащат „така спокойствие“? Каква свръхжива смъртност от коронавируса, когато от „българския модел“ на справяне с кризата се учат лидерите в цяла Европа и света? Който не вярва, да бъде трижди проклет! Впрочем, на 22 юни броят на починалите от коронавируса в България достигна числото 18 000 души. Т.е., четири пъти повече от 1,4 милиардния Китай! А отнесени към цялото население, нашите жертви са по-сериозни, отколкото тези на САЩ, Бразилия, Индия, Нигерия, Турция, Гърция, Сърбия и Румъния. Особено на фона на отрицателния демографски прираст и демографската катастрофа, надвиснала над многовековното ни Отечество.

По миналата неделя (20.06.2021 г.) Борисов реши да се спешни и повърви с предизборна агитационна цел по пътеката на Вазов в Искърско дефиле. Тази кратка разходка край Искъра е единствено

справедливост. Някога монарсите си имали придворни шутове, които ги разсмивали, но им казвали и неща, които другите не биха посмели. Например, какво мислят правниците им за тяхната справедливост.

Ние пък си имахме доскоро един падишах, който сам се прави на шут. И да си признаем, това му се удава най-добре. Само че след изборите на 11 юли може хич да не му е до смях и шутовщини. Тогава сигурно ще хване гората; не за развлечение, а за да се скрие от народната любов. Добре, че лекарите, с благословията на „Началника“, му излекуваха менискуите.

цията на вестника има договорни отношения с тази фирма.

Същото може да направите и чрез пощенски запис за избрания от вас срок на адрес: София 1377, ул. „Литоретска“ 3, за Минчо Мънчев Минчев. Особено е важно да бъде изписан адреса и името на получателя, както и телефон за обратна връзка.

Допълнителна информация може да получите на тел. 02 985 23 05; 02 985 23 07, както и на мобилни телефони: 0879 140 122 и 0894 66 49 00.

Уважаеми читатели,

Ако не сме ви разочаровали и намирате, че „Нова Зора“ е достойна за вашата подкрепа, сега е времето да го направите. Това, че остана неизпълнена задачата за 1000 годишния абонамента, отново ни поставя в неизвестност как ще приключим годината. Не само защото тя е особено важна с избори за президент, а нищо чудно и с втори избори за парламент, но и защото, за да пребъде България, никой не бива да остане безучастен в битката на исти-

НЕЗАВИСИМ НАЦИОНАЛЕН СЕДИМИЧНИК

НОВА ЗОРА
Г.С. Раковски: Любовта към Отечеството превъзхожда сичките световни добрини

ната с лъжата.

Разпространението на вестника, по независещи от нас причини, продължава да бъде ограничено. Абонаментът е все още най-сигурният начин, че духът на „Зора“ не може да бъде сломен. Бихме искали да останем на „фронтвата линия“, но това сега зависи от вас.

Във всяка пощенска станция, до 15-о число на всеки месец, може да осъществите вашата подкрепа за каузата с абонамент от първо число на следващия месец, тримесечие, полугодие или до края на годината.

Каталожният номер на „Нова Зора“ е 311.

Абонаментът за един ме-

АКТУАЛЕН ГЛАС

БОРИСОВ – СКАПАЛИЯТ СЕ ПЛОД НА РЕСТАВРИРАНИЯ КАПИТАЛИЗЪМ

Панко АНЧЕВ

Лъже се този, който смята, че Борисов е случайно явление в българския постсоциалистически политически живот.

Напротив, той е ярък и неоспорим пример на това как капиталът търси и намира онази фигура заедно със съпътстващите я сподвижници, които най-предано и покорно ще изпълняват волята му.

Капиталът знае, че в настоящия историко-политически момент (който за представите и мерките, с които се измерва човешкият живот, ще продължава още дълго), дори и да стреша или да остави този човек повече, отколкото е необходимо, няма да бъде сериозно нахърнен и ошетен. Е, хората ще недоволстват, може дори да се бунтуват, но е изключено да посягат на съществуването му или да го ликвидират. А това за капитала е най-важното. Оттук и слабото му безпокойство, когато избраният изпълнител на неговата воля и проводник на политиката му, се изчерпи и започне да върши безобразия, простотии и да компрометира себе си и властта. Той не бърза да го маха.

Защо ли?

Защото хората ще недоволстват от политическия модел, ще го наричат с различни имена, дори ще измислят понятия като „мафия“, „корупция“, „мутри“, ала никой и дума не обелва, откъде идват тези думи и какви значения носят в себе? Още по-малко затова кой е виновен за тяхното проявление в такива форми. Причината ще я търсят в една или друга личност, явление, партия, организация, но не и там, където е.

А тя е в капитала и капитализма!

Капиталът ражда своите властови и политически плодове и често ги оставя да презреят до скапване и чак тогава ги откъсва и захвърля на бунището. Търпи ги, докато му дойде до гушата и разбере, че те му пречат повече, отколкото му принасят полза. Не бива обще-

ството да е под постоянно напрежение и да го кара да живее дълго недоволно от властта. Никой властник не е толкова скъп на капитала, че да го държи вечно на власт.

Случаят „Борисов“

е типичен пример как тази система осъществява подбора и издигането на „кадрите“.

Няма нужда да четете какво пише в Конституцията, а още по-малко да го повтаряте и да вярвате, че властта в България произлиза от народа и принадлежи на народа. Това са само думи, думи, думи и то без абсолютно никакво съдържание. В България властта във

е толкова, колкото да успокои и заслепи обществото и да даде подтик на пропагандата да говори за народовластие, справедливост, свобода, равенство. Нека се радва, че има права и че е „суверен“, а не „роб“.

Защо именно Борисов бе избран преди близо петнадесетина години, да управлява държавата? Май не ще е заради докторската титла в битността му на прождащ учен по науките за пожарното дело? Или за успешното охраняване на Тодор Живков? Или за нешо друго? В крайна сметка причините и аргументите може и да са много. Но в този човек капи-

бицепсите и решителността. Колко му беше да бъдат убедени дълго очакващите просветление хора, че само Борисов е способен да сложи някакъв ред във все още незавършилия период на първоначалното натрупване на капитала и в разграбването на остатъците от предишния държавен капитал. Ето го спасителят! А иначе, той говори като повечето хора, може да псува и да се прави на народен; но може и да е суров и жесток; поведението му е наперено, агресивно, дръзко и предизвикателно, но е очевидно, че е страхлив и се подчинява на по-силния (това

с управлението и да стабилизира икономиката и обществения живот, доведе до това да изплува фигурата на Борисов. Толкова много политики се навъдиха, но капиталът и капитализмът имаха нужда от друг човек, който да овладее властта и да я държи в свое подчинение, като овладее всичките й структури, за да гарантира неприкосновеност на свободното предприемачество, най-вече на формирания се едър капитал и организиралата се около него олигархия. Това очевидно не можеше да бъде сторено от човек, който е образован, интелигентен, спазващ законите и правила. Нужният човек бе бруталният, арогантният, разпасаният и безпардонният; той трябваше да умее да се извърта в думите и действията си; да се прави „народен“ за да го обича простолудиято; да дава милостина на нуждаещите се и да създава впечатлението, че само от него зависи всичко; че той е баща и майка на целия народ.

И ето ти го Борисов!

Разбира се, Борисов нямаше нито качества, нито намерение да управлява „демократична“ държава, защото истинската му дарба бе окончателно да оформи и утвърди „корпоративната държава“ и да наложи такава воля и такъв ред в нея, които да дадат на капитала и корпорациите възможност да установят пълен контрол върху икономиката и политиката. Но в същото време да поддържа илюзията, че най-важна е демокрацията и, че народът е този, който управлява.

За тази роля Борисов се оказа най-подходящ. Той нямаше нужда да се превъплъщава, а само да играе себе си. В капитализма е така. И то не само в България, а навсякъде! Качествата на властника и неговата власт не се преценяват по теоретични принципи и „учени приказки“. В този „конкурс“ няма разум и логика, няма култура, образование, ум и съвест, а сила, мускули, бързо печелене на симпатии, енергия, непреклонна демагогия. Победител не се свени и не се притеснява; той е способен да се отрича от думите си, все едно че не ги е казал; да обръща мнението си и да набеждава нагло опонента си в постъпки и беда, които сам е извършил. Моралът му е друг, защото други са нравствени-те му ценности. Ама не бил интелигентен, невъзпитан е, го спазват на т. нар. демократични политики да се справят

Капиталът знае,

че масите харесват подобен род хора, когато бушуват хаос и безредие, насилие; когато на улицата се избиват и не се вижда кой би могъл да вкара държавата в правия път.

Слабата власт и настъпващият хаос в държавата, а с тях и неспособността на т. нар. демократични политики да се справят

всичките й съставки и проявления произлизат от капитала и принадлежи на капитала. Той определя нейната форма, той я задейства и контролира. Той провежда изборите и решава кой да ги спечели и кого да постави начело на властта. Капиталът облича във власт избрания от него човек. Но понеже и капиталът е длъжен да спазва Конституцията, той се е изхитрил да прикрива всички тези цинизъм в писани текстове, обществени договори (конституция и закони), правила, идеологии, политически доктрини. За да дава надежда на хората, че и те значат нещо и решават как и от кого да се управлява държавата. Надеждата

талят видя достатъчно сили и енергия, необходими, за да се стабилизира властта и се поведат разочарованите от дребнавите и безсмислени политически баталии и войни български, към някакво смислено съзидание. Българите трябваше едновременно да повярват, че в системата има перспективи и, че доброто бъдеще не е далеч, а в същото време да хвърлят постоянно упреци към националния характер, който не позволява да се развие демокрацията и се изгражда „истински капитализъм“. Към „бюджетно“ и към поправката на националния характер, ще ги поведе здравата ръка, сключените вежди и челюсти,

Светът между сигурността и конфликта

На 24 юни 2021 г., в София, се проведе кръгла маса „Светът между сигурността и конфликта“ с участието на отличените студенти – в едноименния Национален студентски конкурс, членовете на научното жури и други авторитетни български и руски учени.

Научният проект „Светът между сигурността и конфликта“ е организиран от Фондация „Устойчиво развитие за България“ и Националното представителство на студентските съвети в Република България, чрез Организационен комитет, в който участват и Съюзът на учените в България, Съюзът на българските писатели, Съюзът на българските журналисти, Академията за иновации и развитие, Представителството на Росструдничество в България – Руски културно-информационен център, Союз друзей Болгарии – Москва.

Проявата се осъществи под патронажа на Посолството на Русия в България и се проведе в Руския културно-информационен център.

В условията за участие в Националния студентски конкурс „Светът между сигурността и конфликта“, който се проведе през 2020/2021 г. бяха обявени около 50 примерни теми и богат списък с препоръчителна литература.

Студентските творби бяха оценени от авторитетно научно жури в състав: проф. д. н. Нина Дюлгерова – председател на журито, проф. д-р Андрей Андреев, проф. д.ф.н. Ваня Добрева, доц. д-р Благвеста Иванова, Генералния консул на Русия във Варна Владимир Климанов, проф. д-р Дарина Григорова, доц. д-р Тихомир Стойчев

Гости на събитието бяха: Светникът на посланика на Русия в България Филип Воскресенски, светникът на Посолството на Русия Роберт Шестаков и първият секретар към Посолството Евгений Меркулов, представители на обществени организации, много студенти, историци и учени.

Г-жа Станка Шопова, председател на Организационния комитет, поздрави всички участници в конкурса и кръглата маса и обяви решението на научното жури за награждаване на най-добрите доклади. Връчени бяха грамоти и дипломи.

В направление „История“ първа награда получиха: Софья Хусаинова от Санкт-Петербургския Държавен университет, Шукри Рашид Шукри от УНСС. Втората награда беше присъдена на Валентин Марков от ВСУ „Черноризец Храбър“, а третата на Инес Хаджиева от НБУ.

В направление „Съвременен свят“ първото място си разделиха Мариян Дерменджиев от ВСУ „Черноризец Храбър“, Делян Балева от Санкт-Петербургския Държавен университет и Пресияна Попниколова от ВСУ „Черноризец Храбър“. С втора награда бяха удостоени Ан-Никол

даване на най-добрите доклади. Връчени бяха грамоти и дипломи.

В направление „История“ първа награда получиха: Софья Хусаинова от Санкт-Петербургския Държавен университет, Шукри Рашид Шукри от УНСС. Втората награда беше присъдена на Валентин Марков от ВСУ „Черноризец Храбър“, а третата на Инес Хаджиева от НБУ.

В направление „Съвременен свят“ първото място си разделиха Мариян Дерменджиев от ВСУ „Черноризец Храбър“, Делян Балева от Санкт-Петербургския Държавен университет и Пресияна Попниколова от ВСУ „Черноризец Храбър“. С втора награда бяха удостоени Ан-Никол

Светникът на посланика на Русия в България Филип Воскресенски, светникът на Посолството на Русия Роберт Шестаков и първият секретар към Посолството Евгений Меркулов, представители на обществени организации, много студенти, историци и учени.

Г-жа Станка Шопова, председател на Организационния комитет, поздрави всички участници в конкурса и кръглата маса и обяви решението на научното жури за награждаване на най-добрите доклади. Връчени бяха грамоти и дипломи.

В направление „История“ първа награда получиха: Софья Хусаинова от Санкт-Петербургския Държавен университет, Шукри Рашид Шукри от УНСС. Втората награда беше присъдена на Валентин Марков от ВСУ „Черноризец Храбър“, а третата на Инес Хаджиева от НБУ.

Студентските творби бяха оценени от авторитетно научно жури в състав: проф. д. н. Нина Дюлгерова – председател на журито, проф. д-р Андрей Андреев, проф. д.ф.н. Ваня Добрева, доц. д-р Благвеста Иванова, Генералния консул на Русия във Варна Владимир Климанов, проф. д-р Дарина Григорова, доц. д-р Тихомир Стойчев

Гости на събитието бяха: Светникът на посланика на Русия в България Филип Воскресенски, светникът на Посолството на Русия Роберт Шестаков и първият секретар към Посолството Евгений Меркулов, представители на обществени организации, много студенти, историци и учени.

Проявата се осъществи под патронажа на Посолството на Русия в България и се проведе в Руския културно-информационен център.

В условията за участие в На-

Ивайлова Войнска от УНСС, Кирил Зърлевски от ЮЗУ „Неофит Рилски“ - Благоевград и Димитър Пенчев от Университета по архитектура, строителство и геодезия. Третото място беше присъдено на Евелина Ценкова от УНСС, Ивайло Будев от НБУ и Камелия Василева от ВСУ „Черноризец Храбър“.

В направление „Архитектура и изкуство“ първото място е на Станислав Георгиев от Вишето строително училище „Любен Каравелов“.

С Диплом за успешно участие в конкурса са наградени Диана Илиева от ПУ „Паисий Хилендарски“ и Християна Христова от ВСУ „Черноризец Храбър“ – Варна.

Отличените студенти, освен грамоти и дипломи получиха книги, издадени от Фондация „Устойчиво развитие за България“, сред които сборника и диск с доклади „От историческите битки към Великата Победа“ (сборник доклади от научни конференции, проведени в периода 2016-2020 г. и посветени на битките за Москва, Сталинград, Курск, Яш-Кишинев и Берлин), поетичната антология „Шрапнели и рози“ - съвместно издание със Съюза на българските писатели. Бяха връчени и други специални награди.

С видео-конференция връзка от Москва в събитието се включиха и руските военни историци доц. Юрий Никифоров и Евгений Спицин, а също така и наградените студенти, обучаващи се в Санкт-Петербургския Държавен университет и ВСУ „Черноризец Храбър“.

БОРИСОВ – СКАПАЛИЯТ СЕ ПЛОД НА РЕСТАВРИРАНИЯ КАПИТАЛИЗЪМ

арничи с хората, едно говори – друго върши; купува подчинението си и поставя държавата в корупция и беззаконие. Точно това се иска от него и ако го прави, значи ще успее в попрището си.

Ето долу-горе кръгът, в който се върти изборът на капитала. Но искам да добавя още нещо, което да дообясни склонността му към прибързани и несполучливи решения. Българският капитал и буржоазията като негов носител, се създават скорострелно. Техният живот е от 1990 г. и времето за постигане на някаква житей-

ска зрелост, е съвсем кратко. Те няма как да придобият знания и опит, а най-важното, да провизват способни да упражняват властта хора. Няма кой да ги поддържа и преценява – да не говорим, че и няма кой да ги обучава и подготвя. Коридорът на властта е съвсем къс и в управлението влизат предимно такива, които успяват да избутат другите.

Борисов е от тях – макар да е защитил докторат, да е произведен в генерал и да е натрупал богатство. Той е изборът на капитала, буржоазията и капитализма.

Избран по този начин, той започва да управлява държавата.

Него никакъв народ не го е избирал.

Но се оказа, че при всичките му „положителни“ качества, които впечатляват буржоазията, капитала и капитализма, той е с твърде беден капитет и бързо се изчерпва. Да, той успя да все страх и да купи с постове, с обществени поръчки, сделки и т.н. голяма част от тези, които обикновено формират и контролират корпоративния вот. И чрез тях

владее избирателното тяло. Но избирателното тяло не се държи вечно от едни и същи сили. Настъпва време, в което и тези сили, и избраният от тях да управлява от тяхно име, се изчерпват, защото е изтекъл срокът им за годност.

Сега сме в такава време! Борисов ще бъде сменен и отстранен. А ако кажа, че ще бъде изхвърлен на политическото бунище, няма да бъде невярно.

Това обаче не означава, че ще бъде сменен моделът на избор на власт, властник и управление. Защото няма как да

Приветствени думи към присъстващите произнесеха Даниел Парушев – председател на Националното представителство на студентските съвети, Филип Воскресенски – светник на посланика на Русия в България, д-р Константин Пеев – завеждащ отдел „Народна дипломация“ в РКИЦ, проф. Нина Дюлгерова. Те подчертаха необходимостта от запазване на историческата истина и поощряха студентите и занапред да продължават да изучават и анализират историята и геополитиката. В дискусиата също така се включиха проф. Дарлина Григорова, проф. Искра Балева, доц. Тихомир Стойчев, доц. д-р по изкуствознание Благвеста Иванова, проф. Иван Величков и други уважавани български учени. На всеки от наградените и присъстващи студенти беше дадена дума за изказване и представяне на разработката им.

С видео-конференция връзка от Москва в събитието се включиха и руските военни историци доц. Юрий Никифоров и Евгений Спицин, а също така и наградените студенти, обучаващи се в Санкт-Петербургския Държавен университет и ВСУ „Черноризец Храбър“.

Георги ВАЦОВ

Мое поколение, отрасло и навлязло в живота след края на Втората световна война, представлява онези граждани на Република България, които живяхме в мир и участвахме в изгрева и залеза на две исторически епохи – социализма, в който човек за човека бе брат и приятел и, неолибералния капитализъм, където бандитите са "братя", а всички останали са взаимно изяждащи се конкуренти. Въпреки че всеки от нас има изначално и декларирано право на личен избор, няма българин, който да може да каже, че съзнателно и самостоятелно е избрал общественоекономическата формация, в която би искал да изживее отпуснатите му земни години! Средата, в която човек се ражда, безусловно, формира неговото мислене и критериите му за оценка на материалния свят! Волята, която е изградил у себе си е факторът, определящ възможностите за реализация на жизнените му планове! Успешни или неуспешни, но във всички случаи, те дават резултат само след озънат избор и по силата на проявена воля! И понеже ние, които по-голямата част от живота си прекарахме в спокойния, идейния, човечколюбивия и добре отношения се към мнозинството граждани обществен строй, днес, оказали се в безкрайната и безумна надпревара на себепоподобните си за власт, пари и удоволствия, натрапчиво усещаме, че изпаднахме от "новия" обществен ред. Затова и в тишината на безсънните си нощи упорито сравняваме епохите и търсим вината за случилото се в родителите ни, в учителите и началниците, във външните недоброжелатели, дори и във вътрешните интриганти. И много рядко, в самите себе си! Защото не сме получили правото да имаме право на изначален, определящ жизнения път на човека избор, не сме имали възможността да узнаем цялата истина, подвластни сме били на лъжата, с която са ни промивали мозъците с измислени доктрини, които винаги са облагодетелствали малка група самоизбрали се да бъдат властители на човечеството!

В един такъв сложен свят, лимитиращ човешкото битие или само с "неограничена" свобода, или само с показана справедливост, превръщането на

човешкия организъм и природата в търсеща и съзидателна личност, става единствено възможно, чрез съчетаването на интуицията, късмета да се родиш и израстваш в честна и благородна среда и, да имаш щастието "случайно" да срещаш в живота си хора, които да жалонират твоя изследователски път в търсене на Божи-ята промисъл!

Почетния президент на Република Казахстан Нурсултан Назърбаев и неговият наследник, действащият президент на републиката Касим-Жомарт Токаев.

Президентът на Република Казахстан Касим-Жомарт Токаев.

Такива хора за мен бяха Иван и Евелина Зарубини. Иван Иванович бе двадесет години по-голям от мен и заемаше висш пост в държавната администрация на СССР. По време на дълговременната ни служебна командировка в гр. Москва,

СССР, с най-добрата техника и възможно най-добрите методики. Такива моменти, когато личното преживяване става знаково събитие, не се забравят и се помнят цял живот! От най-ранна възраст аз съм

СПОМЕНИ ЗА

в един много тежък за моето семейство момент, тези руски хора проявиха изключителна съпричастност в спасяването на моята едва 18-месечна дъщеря, ангажирайки най-добрия военен хирург на

възпитаван в уважение и признателност към всичко, което се раждаше и осъществяваше в моята родина с безвъзмездното братско участие на Съветския съюз и неговите хора. Това не бяха само приказки, те-

левизионни репортажи и радиопредавания – това беше животворна, реална материална помощ към една бедна на природни ресурси и икономическа мощ страна, в която хората живеяха добре и постигаха изключително международно признание, благодарение на безрезервното и всеобхватно духовно взаимно проникване между народите на двете страни, между техните икономики, култура, наука и техника, най-силно изразено във военнополитическата област. И тези отношения не бяха конюнктурни и натрапени – те бяха плод на изключителна духовна близост, произтичаща от общата ни родова памет и верността ни към традициите, които за нас и народите на бившия Съветски съюз, са от векове и за векове!

През дългите зимни вечери, прекарани в правителствената "дача" на Иван Зарубин в с. Архангелское под Москва, ние дълго разговаряхме за това, че социализмът като модел за справедливо общество, даващ равни възможности на всички да развият своите духовни и умствени способности, е най-перспективната обществена система, родена от човешкия гений. В същото време, реализацията - в Съветския съюз и в страните от социалистически лагер, попадна в ръцете на хора, които приватизираха и приспособиха големите идеи, прикривайки с тях собствения си егоистичен стремеж към власт, богатство и удоволствия. От разказите на Иван Иванович в паметта ми е останала една потресаваща история, която и до днес е пример за честност, смелост и воля за отстояване на великата кауза да служиш единствено на собствения си народ.

Н.Пр. Темиртай Избастин, посланик на Република Казахстан в България.

В моя бащин дом, в гр. Плевен, руският император Александър Втори-Освободител, през ноември 1877 г., връща сабята на турския военначалник Осман паша, евреин по националност, с думите: "В знак на дълбоко уважение към Вашата доблестна храброст, макар и насочена против Моята армия... Аз Ви връщам сабята, която Вие може да носите у нас, в Русия, където, както се надявам, няма да имате причини за каквото и да било недоволство!" Това са думи, казани след петмесечна обсада, следена със затаен дъх от целия свят и донесла свободата на изстрадалия български народ. В тези думи е и решителността за постигане на победата и благодарството на руския човек, и висшата оценка за силата на духа, макар и проявена от противника. Това широко и раздаващо се великодушие, е характерно не само за руските царе, императори и руската интелигенция, но и за огромното мнозинство от населението на великата страна и не само към славяните и православните, а въобще към всички добри и морални хора по света.

В началото на 60-те години на миналия век, Иван Зарубин е командирован от Москва

в Караганда, Казахска ССР, за участие в строителството на гигантския Карагандински металургичен комбинат. В този период той поема персонално шефство над младия работник в доменната пещ на комбината и комсомолски активист Нурсултан Назарбаев. Въпреки разликата във възрастта, между коренния сибиряк и момчето от Алма-Атинската провинция, се установяват искрени и другарски отношения. В периода на перестройката в СССР, Назарбаев достига поста председател на Министерския съвет на Казахската ССР, а Зарубин - главен секретар на Министерския съвет на РСФСР. В този период много хора и в България, и в Руската федерация, и в Казахстан, с ентузиазъм и надежда възприемаха курса на Горбачов за гласност и преустройство. Застойните времена в социалистическите страни бяха създали самозабравили се управленски кланове, които с феодалните си похвати напълно ерозираха нравствените устои на обществото и водеха своите държави към неминуем крах. В тези времена младите хора особено болезнено възприемаха случващото се и търсеха възможност открито да се присъединят към курса на Горбачов за постигане на победа над оялата се партийна номенклатура в битката за социализъм с човешко лице.

В първите дни на февруари 1986 г., 46-годишният председател на МС на Казахската ССР, се появява в държавната дача на Иван Зарубин в Архангелское и цяла нощ те обмислят изказването на Назарбаев пред 16-я конгрес на Компартията на Казахстан. През първия ден на конгреса, председателят на МС чете официалния отчет на правителството и там няма критика, но на втория ден се случва невероятното – вторият човек в републиката, от трибуната на конгреса, рязко критикува феодалния стил на ръководство на Динмухамед Кунаев, като персоналната критика е насочена към неговия брат Аскар Кунаев – председател на Академията на науките на Казахстан: "Днес, на конгреса, трябва да кажем без заобикалки, че Академията на науките на републиката се оказа некритуема организация. Там господства обстановка на угодничество и подмазвачество. Може би поради тази причина президентът на Академията не само не се появява на заседанията на Министерския съвет, но и на балансовата комисия. По този начин той се е самоотстранил от изпълнението на всичките

БЪДЕЩЕТО

между Русия и Турция през 2016 г., след свалянето на руския изстребител, както и при победата на Ердоган над превратджиките през същата година. Назърбаев временно отстранява дъщеря си Дарига от високите държавни постове, поради загуба на доверие. И така, последователно и решително, 29 години той успешно ръководи своята страна, в името и за благо на казахския народ.

В последните десетилетия, когато господстващите идеологии, т.е. фразеологитата и празнословието загубиха силата си и пазарните принципи наложиха оценките да се базират на постигнати конкретни резултати в дейността на всеки, ролята и мястото на мислещите и "здравото стъпване на земята" личности, които носят отговорност за постъпките си, придобиха изключително значение за просперитета и развитието на човечеството. В същото време, великите сили като стари колониални империи, традиционно имат развита система за оказване на натиск и влияние вър-

ним дар на съдбата. В усвояването на целините и гигантските строежи, в развитието на овцевъдството и особено в студентските строителни бригади, възможността и получаваната здравата закалка на живота хиляди младежи.

Големите дела винаги са раждали и големи хора. Аз се гордея, че един от всички тези големи хора, с които работех в комсомолката организация в Караганда, стана първият президент на Казахстан.

С Нурсултан Абишевич от дълги години ни свързват приятелски и делови контакти. Но това, на което искам да обърна внимание, е духовната щедрост на казахския народ. Мисля че тъкмо тя е факторът, който позволи в годините на Великата отечествена война да бъдат приютени стотици хиляди евакуирани и всички те да бъдат посрещнати по човешки и нахранени. Въпреки многоликите национални разновидности в Казахстан, никога не са възниквали международни конфликти. Това е особено достойнство на казахския народ, както и дружбата, родена по великите строежи, при усвояването на целините и навсякъде, където тя се раждаше и укрепваше на благодарната казахска земя – дружба, винаги топла, винаги честна и искрена.

казахстан за отказ от ядрения му статут и оръжие, инициатора създаването на Евроазийския икономически съюз, полага основите на многовекторна външна политика и установяването на изключително близки отношения с КНР, изиграва решителна роля в разрешаването на конфликта

казахстан за отказ от ядрения му статут и оръжие, инициатора създаването на Евроазийския икономически съюз, полага основите на многовекторна външна политика и установяването на изключително близки отношения с КНР, изиграва решителна роля в разрешаването на конфликта

казахстан за отказ от ядрения му статут и оръжие, инициатора създаването на Евроазийския икономически съюз, полага основите на многовекторна външна политика и установяването на изключително близки отношения с КНР, изиграва решителна роля в разрешаването на конфликта

казахстан за отказ от ядрения му статут и оръжие, инициатора създаването на Евроазийския икономически съюз, полага основите на многовекторна външна политика и установяването на изключително близки отношения с КНР, изиграва решителна роля в разрешаването на конфликта

казахстан за отказ от ядрения му статут и оръжие, инициатора създаването на Евроазийския икономически съюз, полага основите на многовекторна външна политика и установяването на изключително близки отношения с КНР, изиграва решителна роля в разрешаването на конфликта

казахстан за отказ от ядрения му статут и оръжие, инициатора създаването на Евроазийския икономически съюз, полага основите на многовекторна външна политика и установяването на изключително близки отношения с КНР, изиграва решителна роля в разрешаването на конфликта

казахстан за отказ от ядрения му статут и оръжие, инициатора създаването на Евроазийския икономически съюз, полага основите на многовекторна външна политика и установяването на изключително близки отношения с КНР, изиграва решителна роля в разрешаването на конфликта

казахстан за отказ от ядрения му статут и оръжие, инициатора създаването на Евроазийския икономически съюз, полага основите на многовекторна външна политика и установяването на изключително близки отношения с КНР, изиграва решителна роля в разрешаването на конфликта

казахстан за отказ от ядрения му статут и оръжие, инициатора създаването на Евроазийския икономически съюз, полага основите на многовекторна външна политика и установяването на изключително близки отношения с КНР, изиграва решителна роля в разрешаването на конфликта

казахстан за отказ от ядрения му статут и оръжие, инициатора създаването на Евроазийския икономически съюз, полага основите на многовекторна външна политика и установяването на изключително близки отношения с КНР, изиграва решителна роля в разрешаването на конфликта

Почетния президент на Република Казахстан Нурсултан Назърбаев

на глобализация и неолиберален капитализъм конформират става основна "идеология" и механизъм за оцеляване на човечеството. В същото време, великите сили като стари колониални империи, традиционно имат развита система за оказване на натиск и влияние вър-

отношенията на България с Казахстан. Общите ни географско-исторически корени, взаимното проникване и симпатии между двата народа в години на народната демокрация, отсъствието на проблемни и нерешени въпроси между страните, взаимно допълващите се икономики и родство с великата руска култура – всичко това са реални, сериозни фактори за динамизиране на всестранното сътрудничество. Руската Федерация и Съединените щати са велики държави, носещи отговорност за съдбините на цялото човечество и едва ли им остава време, ресурси, а вече и желания, да инвестират извън страните си, когато собствените им народи изпитват трудности и лишения. Подаръци в замана на какво? На клетви за върност и уверения, че няма да подкрепят врага? Но за тази "услуга" се плащаше тогава, когато светът бе идеологически разполовен и пролетарският интернационализъм бе основополагаща държавна политика на СССР!

Днес не е така! Днес народите трябва да се обединяват на основата на духовното им братство като жители на една обща планета, на общия им стремеж за по-добър живот на обикновените хора, на защитане правата на малките и големите народи, и етнически групи, за подкрепа на всеки, който търси съвършенство и хармония. Така както моят приятел и наставник сибиряк Иван Зарубин, ме направи приятел за цял живот на народа на Казахстан; така както Н.Пр. посланик Темиртай Избастин ежедневно, с работата си, издига авторитета на днешен Казахстан в България;

На стр. 8

СПОМЕНИ ЗА БЪДЕЩЕТО

От стр. 7

така както великият **Фьодор Достоевски**, воевал със слово за свободата на България и със същата отзивчивост е подкрепил таланта на големия казахски учен-исследовател **Чокан Алиханов**; така както отново всеотдайният и благороден руснак **Иван Зарубин**, напуснал този свят на 26 август 2020 г., е поварвал и подкрепил младия **Нурсултан** в неговата битка за справедливост и вярна служба на Отечеството. Всички тези примери говорят за едно – няма малки и големи, има хора с горещи сърца и трезв ум, които с талант и воля търсят и намират най-краткия път за постигане на благоденствие и добруване за обикновените хора.

Олег Григориевич Димов
04.12.1946 г. - 03.04.2016 г.

Има още един потресаващ факт от живота и дейността на първия президент на Република Казахстан **Нурсултан Абишевич Назарбаев**. По собствена инициатива, верен на изключителната си политическа интуиция и с мисъл за гарантиране безоблачното бъдеще на Родината, през април 2019 г. той доброволно се отказва от най-висшия пост в държавата и препоръчва на своето място да бъде избран президентът на Сената **Касим-Джомарт Токаев**. За изминалите две години новият ръководител на страната направи така, че Казахстан вече заема 37-о място в световния глобален рейтинг по конкурентноспособност на института IMD в Лозана, Швейцария. След него е Испания - 39, Индия - 43, Русия - 45, Турция - 51. България въобще не е включена в класацията от 64 страни, поради непокриване на критериите. В раздела "Ефективност

на правителството" РК е на 21 място, в раздела "Икономическа активност" - 45 място, в раздела "Ефективност на бизнеса" - 28 място, в раздела "Инфраструктура" - 47 място. Според проведената анкета сред инвеститорите в страната петте най-привлекателни фактори за икономиката на РК са: "благоприятна бизнес-среда" - 60% от анкетираниите; "динамичност на икономиката" - 46,4%; "достъп до финансови ресурси" - 45,5%; "стабилност и предсказуемост на политиката" - 42,7% и "конкурентна данъчна система" - 40,9%. В началото на май т.г., авторитетното американско списание "Foreign Policy" /foreignpolicy.com/ публикува статия със заглавие: "Азиатската Женева" успешно балансира между Русия, Китай и Запада", в която се казва: "Президентът Токаев, който е бивш високопоставен дипломат от кариерата обявя, че Казахстан навлиза в нов етап в своите политически и социално-икономически трансформации. Амбициозната програма на него-

во то правителство за модернизация изисква "конструктивно преосмисляне на вътрешната и външната политика на страната, която е съсредоточена върху концепцията на Токаев за Казахстан като "чуваща страна". И още от статията: "Пътят на Казахстан не може да бъде възпроизведен от други страни. Огромният географски размер, ресурси и историческото съветско наследство, направиха Казахстан уникален. Въпреки това, надграждайки своите успехи и съществуващи ограничения, Казахстан показва, че стратегическата гъвкавост и прагматичното търпение са ключови фактори за успех, независимо от района".

Не може да не се съгласим с обективната и точна характеристика за развитието на РК на съвременния етап. Но този процес изисква и изключителни качества у човека, на който са възложени най-високи отговорности по генерирането на идеи и организирането ефективността в работата на хиляди отговорни сътрудници в държавната администрация. В това отношение изборът на първия перзидент Назарбаев е безспорна победа на здравомислието, обективната оценка и мотивирано доверие и убеждение, че именно този казахстанец ще е в състояние да продължи прогресивното развитие на независим Казахстан. Показателни в това отношение са думите на министъра на външните работи на Русия **Сергей Лавров** за бившия негов колега и съвкупник от Московския институт за международни отношения **Касим-Джомарт Токаев**: "Ние тясно си сътрудничим, когато Касим-Джомарт Ке-

мелевич оглави през 2010 години Отделението на ООН в Женева и едновременно беше представител на Генералния секретар на ООН на Конференцията по разоръжаването. Там той се ползваше с огромен авторитет и уважение.... Това е голям и отговорен пост и изпълнявайки задълженията си той постави рекорд, защото по време на неговото генерално директорстване в Женева бяха проведени рекордно количество мероприятия (около десет хиляди), сравнени с аналогичните периоди на неговите предшественици. Аз високо ценя неговата преданост към изпълняване на дълга си пред народа и Родината. Това не са високопарни думи. Това са неща, които ние констатираме. Всички, които добре почитават К.-Ж.К.Токаев от първите минути на познатството си с него отбелязват именно тези негов качества. Второ - високата му ерудиция, прекрасното владение на чужди езици, на международната проблематика. И най-важното - прекрасното познаване на своята страна, на задачите, които са поставени от първия Президент на Казахстан Н.А.Назарбаев и сега се формулират под ръководството на К.-Ж.К.Токаев. Когато си навсяко с нуждите, с мечтите на своя народ, със задачите за развитието на страната, то формулирането на външнополитическите приоритети придобива конкретен характер, ясен смисъл и насоченост".

Да, безспорно, такъв ръководител вижда проблемите и конкретните задачи в развитие, в тяхната перспектива и своевременно приема необходимите решения. С

подобен стил, но с много по-голям опит, възможности и познания е и Президентът на РФ В.В.Путин. За съжаление, същото не може да се каже за българските им колеги. Един от тях, кадър на НПО "Глобална България", си позволи да каже за българските им колеги по време на своето президентстване пренебрежително да заяви, че "българите нямат намерение да живеят в казахстанските степи". За сведение на бившия президент, българите в Казахстан имат своя общност, представени са в държавния орган "Асамблея на народите в РК", оглавявана от президента на страната и зам.председател на която е бил етническият българин **Олег Димов** (1946-2016). През 2007 година в с. Актогай в Павлодарска област на Казахстан е издигнат паметник, посветен на 100-годишнината от заселването на българската диаспора на казахстанска земя.

Светът върви с гигантски крачки към промяна, към многополюсен свят със зачитане индивидуалните особености и традиции на всички народи. В това ново време малките и средни държави трябва по новому да погледнат на възможностите, които предлага и генерира този Нов световен ред. Общуването между хората, независимо от тяхна вяра, етническа и расова принадлежност открива колоритни възможности пред малките и средни народи, в т.ч. и пред народите на Казахстан и България.

Нужна ни е воля, решителност и политическа отговорност пред идващите след нас поколения за да превърнем потенциалните възможности в красиво настояще и обнадеждаващо бъдеще!

Германският спасителен план „Ерхарт“

ПП МИР: ДА ИЗГРАДИМ НАНОВО СОЦИАЛНИЯ И ИКОНОМИЧЕСКИ ЖИВОТ В БЪЛГАРИЯ

Инж. Симеон СЛАВЧЕВ – председател на ПП МИР

Днес Българската православна църква почита един от най-хубавите празници - Свети дух, който дава живот и осветява човешките души и тела! В църковните изображения Светия дух се изобразява като гълъб, а гълъбът е символ на мира! Позволете ми с тази символика да открия днешната кръгла маса на ПП МИР на тема "Въвеждане на социално-пазарно стопанство в България". Да си пожелаем първо да сме живи и здрави и нека Светият дух да освети нашите души, сърца и да ни направи по-добри и дай Боже всичко онова, което си пожелаем и, което си начертаем, да успеем да го постигнем! С днешната кръгла маса съм убеден, че ще дадем началото на сериозна дискусия как България да стане една силна социална и индустриална държава - нещо, което Германия постигна навремето. Днес ще дискутираме примера и параметрите на един доказан немски модел. Аз съм Симеон Славчев и съм председател на политическа партия МИР. До мен отляво е доц. Атанас Узунов, експерт по социално-пазарно стопанство

На 21 юни т.г., понеделник, от 10.30 ч. в Националния пресклуб на БТА, ПП МИР организира и провежда кръгла маса на тема: „Социално-пазарно стопанство в България“. Учасници във форума бяха Симеон

Славчев - председател на ПП МИР - на снимката, трети от ляво на дясно; до него - доц. Атанас Узунов - експерт по социално-пазарно стопанство, преподавател в СУ "Св. Климент Охридски" и адвокат д-р Христина Ге-

оргиева; първи от ляво е Атанас Карчев - финансист, бивш заместник министър на финансите и Георги Чернев - икономист, председател на Софийската търговско-промишлена камара

и преподавател в СУ "Св. Климент Охридски", автор е на монографията "Социално-пазарно стопанство - идея, концепция, практика". Доцент Узунов е основен консултант на ПП МИР за въвеждането на социално-пазарното стопанство в България и смея да твърдя е симпатизант на политическа партия МИР. Отдясно на мен е г-н Георги Чернев, икономист, председател на Софий-

ската търговско-промишлена камара, водач на листата на ПП МИР в Перник за кандидатите за народни представители. До него е г-н Атанас Карчев - финансист, бивш зам.-министър на финансите, част от експертния екип на партия МИР. Днешната кръгла маса е ключова за партия МИР, тъй като ние разпихме в нашата програма четирисъшки, които ще повишат

ефективността на българската икономика и ще доведат до повишаването на благосъстоянието на българските граждани. За постигането на този цел и за осигуряването на устойчиво развитие на страната ПП МИР предлага България да се откаже от пазарния фундаментализъм, залегнал в 10-те принципа на Вашингтонския консенсус, известен като "Програмата Ран-Ъм" и да се предприемат действия за постепенното въвеждане на социално-пазарното стопанство. Т.е. ПП МИР предлага социално-пазарното стопанство да стане икономическа основа на българското общество по немския модел на социално-пазарното стопанство с регулираща макроикономическа роля на държавата. Но този въпрос ще бъде изяснен от доц. Атанас Узунов.

Концепцията за социално-пазарно стопанство

Доц. Атанас УЗУНОВ

През 90-те години, когато стартира демократизацията в България, БСП и СДС включва в своите програмни документи социално-пазарното стопанство, но всъщност те само го маркираха и то не стана основа на техни-

те предизборни програми. По него не се дискутираше, почти нищо не се знае и сега, въпреки че в Западна Европа немският опит е много популярен. Концепцията за социално-пазарно стопанство е европейски продукт. Тя е създадена между 20-те и 70-те години на миналия век и до ден-днешен се допълва и развива. Едно от основните приложения на концепцията е в условията на тотална криза на обществото, каквото е случаят с България днес. Българското демократично общество все още не е решило въпросите как да бъде съчетавана свободата със социалната справедливост, със сигурността на съществуването на гражданите

на България. И на трето място, все още не е установена чрез дискусия, ролята на държавата в пазарната икономика. С какво да свържем тези нерешени въпроси? Те се дължат на постоянно повтарящи се проблеми в нашето пазарно стопанство. На първо място много хора с основание се съмняват в достоверността на пазарните резултати, в цените и в заплатите. На тази основа се стига до разпределителни конфликти, а те раждат потенциална инфлация. В момента светът е пред инфлация и не се знае дали тя ще може да бъде овладяна или ще се стигне до хиперинфлация. На второ място - пазарна

икономика със своята динамика непрекъснато създава кризисни ситуации. Стига се до фалити и то многобройни, най-вече на малки и средни предприятия, както и до масова безработица. На трето място - осъществява се срстване на държавната власт с приятелски и бизнес кръгове, а това води до монополизация и картелизация на икономиката, с всички произлици от това последиди за българската икономика. В концепцията са заложени няколко основни цели на стопанската политика. На първо място това са стабилни пари и тази задача се възлага не просто на Централната

Великата Отечествена Война – истината, поуците, светът днес

Преди 80 години, на 22 юни 1941 г. в 3,55 часа сутринта, Съветският съюз беше вероломно нападнат от фашистка Германия. За съветските народи започна Великата Отечествена война, която по-късно освободи от фашизма и народите на Европа. По този повод в Руския културно-информационен център – Руски дом в София, се проведе Научна конференция на тема „80 години от началото на Великата Отечествена война – истината, поуците, светът днес“. Конференцията бе открита от г-жа Станка Шопова, председател на Фондация „Устойчиво развитие за България“ – организатор на събитието. Свои изказвания направиха г-н Алексей Новосолов - съветник в Посолството на Русия в България, който прочете приветственото слово на г-жа Елеонора Митрофанова – посланик на Руската федерация в България; Темиртай Избастин – посланик на Казахстан в

България; Олга Широкова – директор на Руския културно-информационен център в София – домакин на събитието; Калоян Паргов – лидер на БСП-София; Румен Петков – лидер на ПП АБВ. Сред гостите бяха представители на дипломатически мисии, видни български политици и общественици. В научната конференция, с модератор д-р Константин Пеев, участваха авторитетни български историци, учени и общественици – автори на доклади, включени в издадения сборник „От историческите битки към Великата Победа“ (доклади от пет научни конференции, проведени в периода 2016-2020 г. и посветени на битките за Москва, Сталинград, Курск, Ясн-Кишинев и Берлин). Сред тях бяха такива авторитетни личности като проф. Нако Стефанов, проф. Борис Цанков, проф. Искра Баева, проф. Максим Мизов, акад. Васил Стурев, генерал Иван Стефанов, проф. Нина Дюлгерова, контрадмирал Петър Странчев-

ски, генерал Кирил Мазнев, Симеон Симеонов, генерал Златан Стойков, генерал Ангел Марин, Минчо Минчев и др. С провеждането на конференцията организаторите и участниците отбелязаха 80-годишнината от началото на Великата Отечествена война и напомниха на съвременниците си: „Хора, бдете! Никогда повече война!“ По рано на същия ден в София, тра-

Концепция за социално-пазарно стопанство

ска цените надолу, но за производителите тя е изключително негодна и много често те се стремят да я избегнат и търсят сдружаване. Другият вариант е помощта на държавата - държавата трябва да се намеси, за да бъдат преодолени всекидневните проблеми на бизнеса.

Как може да се определи най-кратко социално-пазарното стопанство? То съединява три принципа - първо принципа за свобода на пазарите, но на всички пазари. Идеята е да се търси свобода на пазарите на пари. Колкото за безпрепятствената конкуренция - тук трябва да се привлечат стопанските кръгове. В същността на социално-пазарното стопанство е изключително важно да привлечем вниманието на хората към това, което то се стреми да постигне: социално изравняване, в най-широкия смисъл на думата - изравняване на позициите на бизнеса в икономиката; изравняване на живота на гражданите на територията на страната. Това става чрез преливане по хоризонтала на средства - не да се дава на централното правителство да решава на коя община ще даде пари и на коя не. То е ясно на кои се дава и на кои не се дава. Трябва да има закон, който да регулира преливането на средства от богатите общини към бедните общини. Трябва да има изравняване - на позициите на младите хора. Това означава, че образованието трябва да бъде безплатно за тях. Всеки млад човек трябва да разполага, независимо от финансовото състояние на неговите родители, с възможността да постигне най-високото за него образование, отговарящо на неговите способности. Изравняването не е просто изравняване на доходите, макар че с едно прогресивно данъчно облагане може да се стигне до известно сближаване на доходите. Това е изравняване на позициите на хората и е много важно с оглед на третия принцип. Той може да предизвика удивление, но е формулиран като нравствена отговорност на всеки в обществото, в което живее. Партия МИР е улучила точно в центъра всичко това. Тя припокрива тези принципи на социално-пазарното стопанство. Само при нравствена отговорност на всеки за обществото, то може да се развие динамично и стабилно. Досещате се, че има страни, в които това е постигнато. Сред тях не е България, но и тук може да бъде постигнато. Нравствената отговорност не е отговорност за някакво конкретно действие, а отговорност за поведе-

нието. Това, което се препоръчва в концепцията е, всеки да се държи така, като че ли отговаря за цялото общество. В либералните идеи на пазарната икономика и на демокрацията се смята, че свободата на човека трябва да се ограничава с общи и абстрактни правила, за да бъде гарантирана свободата на всеки. Това решение, според концепцията за социално-пазарното стопанство, е частно решение. То не решава големия проблем. В самото либерално определение има противоречие. Това означава, че свободата на човека се ограничава отвън, с външна принуда. Социално-пазарното стопанство предлага изключително просто решение - доброволно самоограничаване на свободата на всеки, с оглед свободата на другите. Тогава ще си гарантираме свободата. Не безогледна и безконтролна свобода. Ние признаваме икономическата изгода, така присъща за либералната идеология, но ние посочваме в концепцията за социално-пазарното стопанство друг, много важен мотив в поведението на човека.

това, което е морално - може да бъде изгодна. Ето целта стабилни пари - тя е изгодна за всеки. Това, което е изгодна за теб, е морално за всички. Това не означава фиксиране на цените, те играят, но те се въртят около едно динамично ценово равнище, което като цяло показва устойчивост. При стабилни-

Лудвиг Ерхард - най-успешният реформатор на миналия век.

та пълна заетост, каквато беше за социализма. Тук се има предвид една динамична, устойчива във времето пълна заетост. Но това значи, че се вкарват буфери. Това е задача не просто на правителството, а на цялата икономическа общност. При социално-пазарното стопанство се стига до разширяване на трактовката за общности. В либералния модел се смята, че обществото не е общност. В социално-пазарното стопанство се има предвид, че може да се постигне една голяма политическа, икономическа и социална общност на базата на общи ценности и общи убеждения. И едва тогава личността на човека може да се реализира напълно. Пълноценното реализиране на личността може да се постигне едва тогава, когато се стремим да постигнем общност. Тя е процес, не е някаква стационарна позиция.

Как можем да въведем социално-пазарното стопанство в България? Очевидно е, че е нужна някаква критична маса от хора от бизнеса, медиите, учените. Политиката е водеща в това отношение. Ето, партия МИР може да поведе България към социално-пазарното стопанство. То може да се прилага не само при тотална криза. Нека вземем за пример Швейцария. Там стопанството е такова, но те не са минали през тотална криза. Те преобладаваха своето традиционно пазарно стопанство в социално-пазарно стопанство, защото точно това отговаря на манталитета на Швейцарците. За да се въведе социално-пазарното стопанство очевидно е, че трябва да се промени Конституцията. Необходими са и нови институции, и това трябва да в-

Друга институция - тарифна автономия. Това означава, че въпросите за заплатата

зе в Конституцията. Създаването на нови институции, които да отговарят на посочените три принципа - за свобода на пазарите; за социално изравняване на населението и за нравствена отговорност. Да вземем пример с карантинирването. Когато някой от нас се карантинира не разчитаме толкова много на здравните власти, колкото на нашия собствен контрол. Трябва да се даде възможност на човека да действа сам, да решава сам. Тук трябва да се промени възпитанието, училищата ще трябва да се променят. Щом в обществото се наблюдават силни и слаби области, ролята на държавата е да се насочи към области, в които хората са слаби, да се засилва това, което е слабо. Това е принципът на социалното изравняване. За въвеждането на социално-пазарното стопанство е необходим Закон за предприемачеството. Това означава създаване на производствени съвети на предприятията. Идеята е отношенията труд-капитал да не се оставят без контрол, а държавата да се намеси и да регулира тези отношения. Идеята е да има производствени съвети, които да се занимават с всички въпроси на предприемачеството, и особено с условията на труд. Това да не се оставя просто в ръцете на профсъюзите. Те са, от теоретична гледна точка, монополи, а идеята на социално-пазарното стопанство е да се атакува всяка позиция на частно стопанство. Трябва да бъдем състезателно общество. Колкото сме по-състезателни, толкова ще сме и по-ефективни.

Друга институция - тарифна автономия. Това означава, че въпросите за заплатата

От стр. 12

Вместо тях, това го казвам аз, който почти се бях натопил на лодката на Харон, но все пак останах на брега на Лета, заради техния висок професионализъм и упоритост, в помощта към болните.

След много скандиране на името на доц. Петър Атанасов, пред възторженото и благодарно множество, най-сетне се появи и той с хората от неговия екип. Бях един от първите, който го поздрави. Всички след мен се прегръщаха с него. Жените го целуваха, подаряваха му цветя, а той назоваваше всеки по име. Разпитваше го, даваше напътствия и това, което изпълни и моите очи с влага, беше неговото едва сдържано вълнение. С ръка на сърцето си д-р Атанасов благодареше, после посочваше колелите си и сякаш се опитваше да прегърне всички, които бяха срещу му. Камерите в това отношение бяха безпристрастни свидетели, как в този задушен час на третия ден от астрономическото лято, все по-искрена и неподправена напираше човешката любов и признателност.

Тогава се чух да казвам: „Господи, дай здраве и дни на този човек и на всички, които го следват в пътя. Дай и на всички, които имат сърце за доброто. Дай и на министър Стойчо Кацаров същото, но го попитай преди това дали може да избори имената не на стотици, както

НЕ Е ВЯРНО, ЧЕ НЕ ОСТАВА ДОБРО НЕНАКАЗАНО

това направи доц. Атанасов, а поне на десетина свои пациенти! Нека това е проверката, до колкото тя е задължителна за хора с манталитет не на лекари, а на счетоводители!“

В България за 30 години се „изпарили“ 1 900 000 българи! Може да се вярва на тази цифра, защото тя бе съобщена в нарочния доклад на ЦРУ, публикуван през април 2019 г. и

се отнася за населението на страната ни през 2018 г. Такава е и официалната статистика и на ЦСИ. Мнозина се заблуждават, че тези милион и деветстотин хиляди „изпарили“ в битието българи, са онези, които блъскаят за хляба, пръснати навсякъде по света. Не! Не са! „Гастарбайтерите“ присъстват в избирателните списъци и имат съответния номер

в службата ЕСГРАОН. Тези 1 900 000 са само от тефтера на Свети Петър! И до днес обаче никой не се осмелява поне да попита отговорните управляващи, защо се случи това! И омерзението в този смисъл става още по-голямо, защото видяхме с очите си как в Родината ни безотговорно се клеветят, огорчават и тормозят хора, които не отнемат, а спасяват човешки

Концепция за социално-пазарно стопанство

та и за цените да се обсъждат на двустранна среща - между профсъюзите и работодателите, които сами да решават какви да бъдат нивата на заплати, как да се реагира при съответен растеж на цените. Сега аз изброявам институции, които са залегнали в концепцията. Това в България може и да не работи. Тук не трябва буквално да се следва концепцията, предполога се, че ние трябва да бъдем креативни и да прилагаме това, което може да се прилага. Концепцията е за децентрализация. Тя е явление на Скандинавските страни, на Германия. Социално-пазарното стопанство предлага и Закон за създаването на Съвет на икономическите експерти, познат и като Съвет на мъдреците, които изграждат всяка година проект как ще се развива националната и европейската икономика, за да може на тази основа, на базата на един безпристрастен и непартиен орган, да може бизнесът да се ориентира. Не е достатъчно да се следи само какъв е бюджетът. През цялото време от страна на правителството трябва да има сигнали

как да реагира бизнесът! Социално-пазарното стопанство е за една психологически ориентирана стопанска политика. Тези нови институции ще променят политическия аспект в страната, но възниква въпросът какво да се прави с другите институции? Очевидно е, че социално-пазарното стопанство трябва да промени ситуацията с доходите. В традиционната пазарна икономика има различни ниши, в които се създават паразитни доходи, паралелни структури. Те трябва да бъдат отстранени чрез политика на доходите. Очевидно е, че дейността на институциите трябва да бъде съобразена с трите принципа на социално-пазарното стопанство.

Симеон Славчев, председател на ПП МИР:

Благодаря на доц. Узунов. Ще си позволя накратко да обобщя това, което ПП МИР предлага. На първо място - икономическият, социалният и политическият живот в страната да се изградят наново. Това трябва да бъде една от основните ни цели и задачи. На вто-

ро - да се приеме Закон за социалното изравняване. На трето място - финансова децентрализация. Аз силно се надявам, че г-н Чернев и г-н Кацарчев, които са експерти, ще разяснят какво представлява финансовата децентрализация. Тя е изключително важна за равномерно развитие на всички райони в страната. На четвърто място - промяна в Конституцията, а именно член 19, който гласи в момента така: „Икономиката на република България се основава на свободна стопанска инициатива.“ ПП МИР предлага в Конституцията този член да стане: „Икономиката на република България се основава на социално-пазарно стопанство.“ На пето място - да се направи реформа в административния апарат. Това означава, че всички съществуващи институции трябва да бъдат преразглеждани дали отговарят на принципите на социалното изравняване и на тази база да се види дали и какви нови институции трябва да се създадат, които да отговарят задължително на трите принципа на социално-пазарното стопанство. На шес-

то място - бизнесът трябва да има свой Етичен кодекс. Нещо, за което ПП МИР ще работи. Ние от ПП МИР сме дали личен пример за това и сме единствената партия в България, която има Етичен кодекс и морални норми. На седмо място - да се създаде Министерство на семейството, което ще гарантира опазване на българския род и традиции. На осмо място - държавата да се грижи за младите български семейства. Аббревиатурата на ПП МИР е морал, инициативност и родолюбие. Неслучайно доц. Узунов каза, че те покриват изцяло принципите на социално-пазарното стопанство. Морал - това е нравствената отговорност на всеки в обществото; инициативност - това е свобода на пазара и родолюбие - социалното изравняване. Когато започнахме да работим заедно с доц. Узунов по темата социално-пазарно стопанство той много правилно характеризира, че ПП МИР, може би без да иска, е ударил точно в десетката със своята аббревиатура принципите на социално-пазарното стопанство, джакпота.

животи. И е обидно, и за държавата, и за народа ни! Защото след такъв вопиющ дефицит на правда, един служебен министър е на път да помрачи всички добри начинания, с които надеждата бе натоварила това правителство.

Но горе сърцето, д-р Атанасов!

Горе челото, д-р Ангелова! Не е вярно, че не остава добро ненаказано. Вярно е обратното, това, с което ви възнаграждават хората, които ви обичат.

Аз съм един от тях. До мен е синът ми Емануил, до него е майка му - Пролетина. Те също бяха ваши пациенти. Ние сме с вас, ние сме със стотиците знайни и незнайни хора, за които победителят на Ковид-19 носи вашето име.

Вие сте героите на нашето време. Всичко останало носи печалния знак на професионална недостатъчност, завист и, уви, нискокочела откъснатост.

БЪЛГАРИЯ НАД ВСИЧКО!

ГЛАВЕН РЕДАКТОР
Минчо МИНЧЕВ
РЕДАКЦИОНЕН СЪВЕТ:
Проф. д-р. ик. н. Бончо АСЕНОВ
акад. Васил ГЮЗЕЛЕВ
Виолета СТАНИСЛАВОВА
(отговорен редактор)
д-р инж. Марин БЕЛОВ
Проф. д-р. НАКО СТЕФАНОВ
акад. Николай ХАЙТОВ
ст.н.с. Румен ВОДЕНИЧАРОВ
Проф. д-р. ик. н. Тодор МИШЕВ
Фотографи Борис Марков

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА:
1000 София
ул. Пиротска №3
тел.: 02 985 23 07
тел./факс: 02 846-50-01
ИЗДАВА
"Втора Зора" ЕООД
Печат "Нюзпринт",
София, ул. "Тинтяба" 100

БАНКОВА СМЕТКА:
Уникредит Булбанк
IBAN BG43UNCR70001519963494
BIC
UNCRBG5F
Примат се оригинал по
стандарт 30 реда,
56 машинописни знака.
Ръкописи не се рецензират
и не се връщат.
Броят е приложен редакционно
на 25.06. в 14 часа.
Хонорари се изплащат в сряда
и четвъртък от 13 до 15 часа
ISSN 1310-8492

НЕ Е ВЯРНО, ЧЕ НЕ ОСТАВА ДОБРО НЕНАКАЗАНО

Минчо МИНЧЕВ

В горещия следобед на 25 юни, пред централния вход на „Пирогов“ се бяха събрали стотици хора. Те говореха възбудено, жестикулираха гневно, образно казано, добавяха нови градуси в жегата. Някои носеха плакати, адресатът и посланията на които, сочеха, че обект на тяхното недоволство бе самият министър на здравеопазването в служебното правителство – д-р Стойчо Кацаров. Министърът, назначил проверка в Ковид-отделението на „Пирогов“, умишлено или случайно, ги бе нарекал „фантоми“. „Господин министър, ние сме фантомите!“, най-красноречиво съобщаваше един от многото плакати, които се виждаха сред множеството. А когато някой издигна глас и високо попита: „Ние фантоми ли сме?“ – последва оглушително дюдюкане и освиркване, от което ушите на г-н служебния министър навярно са пламтели.

За човек незапознат с повода събрал това множество от гневни хора, картината само в началото, може би, ще да е била горе-долу като описаната. След минути обаче той непременно ще е проумял, че не негативизмът, тъй често срещан в България днес, а тъкмо обратното – топлото чувство на благодарност и на признателност, са мотивите, които в края на една усилна седмица, са събрали тук хората, които с готовност скандират името на друг един лекар – доц. Пе-

тър Атанасов. При всяко споменаване на неговото име избухваха дълго нестихващи ръкопляскания, скандирания, появяваха се усмивки, много от тях най-често, през сълзи – от вълнение, от благодарност.

Хората го чакаха, бяха дошли заради него, заради станалата пословична негова самоотверженост; заради късмета, че в най-трудния, коварен и съдбовен час на живота им, са могли да срещнат човека, който по своя воля бе слял ведно и дълг, и отговорност, и ден, и нощ, и празник, и делник. И те, улучените от

в очите на другите, образа на доц. Петър Атанасов, да допише вълнуващия разказ за един истински герой на нашето време. Защото е напълно непонятно за бездушните, как в тези времена на чудовищно очуждение, на грубо и тотално изкривяване на човешките понятия за взаимност и добрина, може един лекар да се самозарази, за да може сам да наблюдава развитието на болестта в собствения си организъм и по този начин да открие неизвестната пътечка, по която може да пристигне навременната помощ за хиляди пострадали.

слепия лъч на съдбата, бяха съзряли в неговото име жадуваното олицетворение на онова, което винаги е била и трябва да бъде отговорността и всеотдайността на лекаря. Те дори не се изслушваха, прекъсваха се един друг, просто защото всеки искаше да добави дума, щрих или случка, от времето на своето изпитание и с това сам да доизгради в собствената си представа, и

В едни други времена на високи добродетели, на професионална чест и преклонение пред знанието, един Бенджамин Франклин, например, е можел да си постави за задача да изучи и укроти унищожителната сила на мълнията; един Майкъл Фарадей – да изобрети своя знаменит „кафез“ а сър Едуард Дженър, да обезсмърти името си с ваксината срещу едрата шарка;

ЖИВА СЛЕДА

И който тръгне по света,
България ще преоткрива.
Мечтата никне от пръстта,
следата винаги е жива.

Във ветровете всеки път
бунтовни рогове ще слуша.
Дори на всеки кръстопът,
огньовете гаснещи да пушат.

Не сме родени от роса,
от плът и кръв сме взели сили.
Юнашка сресана коса
във спомена сме съхранили.

И слънцето - огромен щит
търкала се в небето бойно.
Не беше ли и ти убит
след хилядите слепи войни?

Не знаеш. Но разбираш пак,
че носиш тяхната омраза.
Дими в душата древен мрак,
тежи в сърцето страшна казън.

Не може да не разбереш
съдбата на Балкана стария.
Във себе си ти щом се взреш,
ще преоткриеш пак България.

Слав Хр.
КАРАСЛАВОВ

Луи Пастър – с ваксината срещу бяс; лейтенант Пири – да остави костите си в ледената пустуш на полюса... Неизброим е човешкият мартиролог на подвига, на себераждането.

Пред пишещия тези редове, през дългия 24-дневен престои в отделението за ковид-

мълчаваше, се допълваше от мълвата, която шеташе по болничните коридори на изолатора в „Пирогов“. Мълвата твърдеше например, че доц. Атанасов е бил непримирим противник на оборудването на лекарските екипи с т.нар. „космонавтски одежди“. Защото според него те отнемали възможността на лекаря за правилна диагностика и стресирали допълнително болния, до степен, че и малката възможност да му се помогне, ставала нищожна. И може би тъкмо заради това той е последван от младата и чаровна д-р Даяна Ангелова, която току-що сключила брак, предпочита карантинната изолация след самозаразата, пред сватбеното пътуване, единствено, за да бъде полезна на болните, които, според думите й, „прииждат като приливна вълна в „Пирогов“. Тях двамата ги последват и други лекари, медицински сестри и санитарни, и в Ковид-отделението се възцарява една невъобразима атмосфера на отдаденост, на решителна съпротива на това „не от Бога изпратено изпитание“. За тяхна чест, обаче те никога не назоваха истинското му име – биологично оръжие за редуциране на населението на земята.

На стр. 11